

POPIS

PREBIVALSTVA

LETOS bo zajela celotno Jugoslavijo široka akcija, v kateri bo tudi udeležena naša občina. Izteklo se je 10-letno obdobje od zadnjega popisa prebivalstva. Tako bomo v letošnjem letu ponovno izvršili popis prebivalstva ter z njim zbrali statistične podatke o prebivalstvu, gospodarstvih in družinah v celotni Jugoslaviji.

Meseca marca bo ponovno začel teči ogromen stroj popisovalcev in ostalih sodelavcev, ki bodo zbirali kar najbolj točne podatke o strukturi našega prebivalstva. S popisovanjem prebivalstva se bo v naši občini ukvarjalo kar 400 ljudi tako, da bo celotna akcija potekala čim bolj hitro in nemoteno. Popisovalci

bodo obiskovali naše občane na njihovih domovih ter na licu mesta izpolnjevali popisnice, katere bodo vsebovale vse osnovne podatke, ki so pomembni za prebivalstvo. Razen popisa prebivalstva bo izvršen tudi popis stanovanj, ker bo za vsako stanovanje popisan način gradnje, velikost, zasedenost stanovanja. Ob popisu stanovanj bo tudi izvršen popis gospodinjstev.

Zaradi tega, da bo popis potekal čim hitreje in čim bolj enotno bomo v prihodnjih številkah Javne tribune objavili vprašanja, na katera bodo občani odgovarjali ob popisu tako, da bodo vnaprej seznanjeni z vsebino popisnic. Na tak način upamo, da bo popis bolj točen in da bo izkazal boljše rezultate, kot smo jih bili vajeni pri vseh dosedanjih popisih.

PRODUKTIVNOST

ZA 11 %

RAZPRAVA o družbenem usmerjanju delitve dohodka in osebnih dohodkov še ni izpolnila vseh pričakovanj, ko smo že priča novemu zakonu o stabilizaciji osebnih dohodkov.

Čeprav ta zakon velja samo začasno do 30. aprila tega leta, je potrebno, da o njem sprejemo nekaj besed, predvsem zaradi tega, ker se med ostalimi stabilizacijskimi ukrepi govori tudi o osebni potrošnji ustvarjeni na osnovi rezultatov dela — produktivnosti. Ravno delo in produktivnost pa je prepuščeno raznim tolmačenjem in administrativnim ukrepom, ki niso najbolj posrečeni in izpodbijajo to, kar je bil cilj doseči.

Produktivnost je pojem, katerega v našem življenju tolmači vsak po svoje. Zaradi takega tolmačenja so tudi rezultati delitve osebnega dohodka zelo različni. Začela se je široka akcija, borba, kateri ni konca, da bodo naši družbeni in samoupravni organi s strokovnjaki v podjetjih prišli do spoznanja, da produktivnosti ni moč poenostaviti tako, da bi se lahko povečali osebni dohodki, niti tako, da bi jih administrativno omejili.

Če želimo ustvariti delitev dohodka in osebnih dohodkov po rezultatih dela, potem nam mora biti jasno, kaj je pravi pravi produktivnost, kot osnova za delitev.

Če govorimo o produktivnosti, potem se ne moremo opredeliti samo za tehniško, niti samo za ekonomsko, temveč za tehniško-ekonomsko, ki pove:

Povečanje produktivnosti dela pomeni: z manjšo udeležbo materiala, delovne sile, sredstev za delo in energije, ustvariti večje število proizvodov, čim boljše kvalitete, potrebnih družbeni skupnosti. To pomeni, da bi na trgu moralo priti do zmanjšanja cen.

Povečanje produktivnosti pomeni tudi zvišanje osebnih dohodkov. Na eni strani povečanje osebnih dohodkov, na drugi strani znižanje cen, bi moralo pripeljati do izboljšanja standarda.

V vseh današnjih razpravah se veliko govori o prekomerni osebni potrošnji, toda nihče do danes še ni povedal, kdo več troši, kot je ustvaril. Ali lahko zaradi neznanja in nespoštovanja

ekonomskih zakonitosti obremenimo tudi tiste, ki delijo svoje osebne dohodke po ekonomskih zakonitostih in ali ni naš družbeni cilj, da preko samoupravnih organov dosežemo take odnose delitve med ustvarjenim rezultatom in osebnimi dohodki.

Da naša družba ne spoštuje ekonomskih zakonitosti, je bilo razvidno tudi ob sprejemanju stabilizacijskih ukrepov. Mnogo delovne organizacije, kakor tudi družbene institucije so delile osebne dohodke v mesecu novembru in decembru izven svojih delovnih rezultatov, v strahu za svoj standard, čakajoč stabilizacijskih ukrepov. Kaj nam torej prinaša zakon o stabilizaciji osebnih dohodkov v takem položaju, o katerem smo se znašli. Če izhajam z ekstremnim primerom, potem lahko trdim, da duši nadaljnji razvoj ekonomskih sil in da daje tiho priznanje tistemu, ki do danes ni spoštoval ekonomskih zakonitosti. Če je delovna organizacija dosegla visoke ali nadpovprečne osebne dohodke na račun povečanja cen, delitev osebnih dohodkov na račun sredstev razširjene reprodukcije, potem ji je pač vseeno, ali obstoji omejitev izplačila, ali ne. Ni pa vseeno delovni organizaciji, katera deli osebne dohodke striktno po produktivnosti dela. To se je v zadnjem času videlo predvsem v razpravah tistih gospodarskih organizacij, katere imajo v poslovanju izrazite sezonske komponente, na primer rudniki.

Postavljam vprašanje ali je potreben tak zakon. Mar ne bi lahko Služba družbenega knjigovodstva avtomatično omejila izplačila osebnih dohodkov tistim organizacijam, katere jih izplačujejo iznad svojih ustvarjenih rezultatov. Teh podatkov ni težko preveriti niti kontrolirati. Tudi v bodoče bomo morali izhajati pri oblikovanju osebnih dohodkov iz rezultatov dela, ne pa s pavšalnimi deklaracijami in dvomljivimi razpravami, katere imajo v praksi malo veljave. Samoupravnim organom in strokovnim kadrom je treba dati pravico odločanja in formiranja osebnih dohodkov, od njih pa zahtevati spoštovanje postavljenega ekonomskega sistema in družbenih dogovorov. Toda ne samo v gospodarstvu, ampak v vseh oblikah potrošnje družbenih sredstev.

Metod ŠKERJANC

JAVNA RAZPRAVA O OSNUTKU STATUTA SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA KMETOV

LANI IN LETOS se je Socialistična zveza v občini zavzemala za reševanje problemov kmetijstva. Več ali manj je uspešno organizirala javne razprave o gospodarjenju z gozdovi in obravnavanje osnutka statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov. To sta bili letos osrednji vprašnji kmetijske problematike, ki jo je obravnavala Socialistična zveza. Socialistična zveza se je zavzemala za obravnavanje osnutka statuta skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov zato, ker je zdravstveno zavarovanje tema vsakokratnih razgovorov in zborov volivcev na vasi. Prav zato je bila zahteva Socialistične zveze, da se osnutek statuta skupnosti javno obravnava s kmečkimi zavarovanci. To pa je želja in bil sklep skupščine skupnosti kmetijskega zavarovanja,

ki je dala osnutek konec oktobra v javno razpravo.

V okviru skupnosti je v regiji 17 občin, kako so potekale razprave in kakšne so bile pripombe izven mestnih občin, ne morem dati ocene. Lahko rečem le za območje ljubljanskih občin kaj je SZDL storila in kakšne so bile vsebinske pripombe in predlogi kmetov na razpravah. Na javnih razpravah v občini je bila udeležba kmetov minimalna. Čeprav ne bi mogel trditi za popolno nezainteresiranost kmetov za obravnavanje teh vprašanj. Brez dvoma je na udeležbo vplival kratek rok in hitrost sklicevanja razprav. Mnogi zavarovanci so bili mnenja, da pripombe na osnutek statuta s strani kmetov niso pomembne, niti potrebne.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ureja uredniški odbor

Glavni in odgovorni urednik
Bojan Štular

LJUBLJANA, FEB. 1971

Brezplačno

št. 83

PO 2556/1979